

omnes, peccatum displicet in se, & secundum se, quia nempe peccatum in se, & secundum se opponitur bonitati Dei: ergo similiter si doleam de peccato propter poenam, peccatum in se secundum se displicet, quia displicet secundum intrinsecam malitiam suam, per quam est indelictum talis poena.

868 *Objic. 5.* Dolor ad Sacramentum requisitus debet esse detestatio peccati prout est offensa Dei: ergo prout peccatum est malum Deo. Et ideo S. Th. 2. p. 2. q. 86. art. 3. Q. dicit ad verum penitentiam pertinere deferere peccatum, in quantum est contra Deum. R. Debet esse detestatio peccati prout est offensa Dei ut summe boni, ut premiorum, ut punitionis, aut ut primae reprobationis honesti, c. ant. & n. conf. Et ex hoc patet ad S. Th. nam ad penitentiam sufficit deferere peccatum, in quantum est contra Deum ut premiorum, & punitionem vel regulam boni. Et quod detestari peccatum tanquam Dei offensam non sit ad hoc elicitus sola charitate docet expresse S. Th. q. 85. art. 2. O. ubi dicit penitentiam esse specialem virtutem, adeoque ratione motivi distinctam a charitate, quia intendit destructionem peccati, in quantum est Dei offensa.

869 *Objic. 6.* Malitiam peccati consistit in hoc, quod homo creaturam amet pro Deo: ergo dispositio ad remissionem peccati debet esse talis, ut homo Deum amet pro omni creatura. Conf. nam peccator habet creaturam pro fine, cui: ergo ut convertatur, debet iterum habere Deum pro fine, cui: ergo amare Deum, non propter Deum, sed Deum pro omni creatura, amore amicitiae, non concupiscentiae, ut amorem amor per attractionem ex spe possidendi Deum, ideoque amor concupiscentiae secundum dictam. 827. in R. 3. est hoc sensu super omnia, quod ut illius homo fit paratus potius negligere omnia bona, & pati omnia mala quam Deum pro aeternitate non habere vel iterum perdere per peccatum. Ad Conf. dist. conf. Ergo ut convertatur perfecte, & sufficienter pro justificatione sine Sacramento, debet iterum habere Deum pro fine, cui, c. ut convertatur imperfecte attemen sufficienter pro justificatione in Sacramento, n. Deus enim hoc non requirit, sed propter infinita Christi merita nobis applicanda per Sacramentum, voluit hoc fieri per illud ipsum Sacramentum, quod non fiebat ex vi solius actus, quem habet penitentem.

Inf. 1. Qui per peccatum convertitur a Deo ad creaturam, ille creaturam praeferit Deo: ergo qui per penitentiam convertitur a creaturis ad Deum, ille Deum praeferit omnibus creaturis: atqui attritio non praefert Deum sibi ipsi, sed hoc fit per solam charitatem: ergo attritio vera non convertit a Deo ad creaturam, sed a creaturis in se non praefert Deo in se, sicut enim semper Deum esse infinite digniorem omni creatura, sed fruicionem creaturae praefert fruicioni Dei. Et similiter qui per attritionem convertitur a creaturis ad Deum, ille fruicionem Dei, quem vult ut finem ultimum, praefert fruicioni omni creaturae, hoc autem fit sine charitate.

Inf. 2. Qui sibi amat divitias, plus amat se quam divitias: ergo qui sibi amat Deum, plus amat se quam Deum, hoc autem est inordinatum. R. n. conf. qui sibi amat divitias, vult illas ut parum medium suae felicitatis, e contra qui sibi amat Deum, vult Deum ut finem suum ultimum, quo felix fit: ergo non excluditur, quin plus amet Deum, quam se. saltem per alium actum concomitantem.

Inf. 3. Attritio ex amore concupiscentiae habet peccatorem pro fine, cui: ergo non convertit peccatorem ad Deum, sed ad seipsum. R. Ergo non convertit peccatorem ad Deum, sed ad seipsum, in hoc ipsum enim, quod respiciat Deum, & avertat peccatorem a peccato, quod peccatum avertat a Deo jam iterum convertit peccatorem ad Deum. Et ratio a priori est quia quavis amor concupiscentiae convertit nos ad nos ipsos tanquam ad finem proximum, cui, tamen non sistimus in nobis tanquam in fine ultimo, sed manemus vel habitu, vel per alium actum, saltem suo tempore ordinatum ad Deum tanquam finem ultimum, cui, in quem nunc ille amor concupiscentiae tendit tanquam in finem, qui non excludendo alteram relationem ad Deum tanquam ultimum finem, cui, quavis ipse de facto ita non refert, hoc autem sufficit, quia sicut per peccatum ita convertitur ad creaturam, ut ex amore creatura velimus facere aliqd, quo privamus Deo, sic per attritionem ex amore concupiscentiae ita amamus honestatem aliquid creaturam, v. g. que recludit in desiderio assequende beatitudinis vel declinande gehennae, ut detestemur peccatum, quo privati sumus Deo, velimusque nunquam amplius facere aliqd, quo privemur Deo: ergo sufficienter convertitur ad Deum.

870 *Inf. 4.* Timor non convertit ad illum, qui timetur, sed potius facit, ut fugiatur, eo quod timeatur poena ab illo. R. Timor sine amore concupiscentiae, & sine proposito servandi omnia praecpta illius, qui timetur, non convertit ad illum, transeat; timor habens adjunctum amorem concupiscentiae, & propositum servandi omnia illius praecpta, adeoque & illum suo tempore amandi super omnia, ille non convertit ad eum, qui timetur, n. talis autem timor est nostra attritio.

Inf. 5. Antitotus 2. Rhetor. c. 4. ait, Nemo eum, quem metuit, amat. R. Nemo eum, quem cum inhonesta servilitate metuit, amat, c. quem sine honesta servilitate metuit, attemen servilitate, subdiligendo, non amat amore perfecto amicitiae, de qua ibi Aristoteles, c. n. cumquam amat amore concupiscentiae, n. ex experientia docet oportum, nam honesti servi & timent, & amant dominos, quis etiam offendere nolunt.

871 *Objic. 7.* Si rebellis petens veniam a Rege diceret, doleo de rebellione, non gratia tua, sed propter me, ne me poenitet, interim pergeret non habere benevolentiam a Rege. R. Rege, dignus non esset, ut ad eum amicitiam admitteretur: ergo nec peccator per solam attritionem se convertens ad Deum. R. 1. Dato aut. n. conf. nam talis rebellio si loquens praesertim contemptum personae regiae, non introspicientis cor illius, quod non est de attritu respectu Dei. Quod si supponas abesse hunc contemptum, & actum istius rebellis esse honestum, eundemque rebellem in corde dolore de offensa Rege, demisse petere sibi illi reconciliari, paratum esse imperpetuum ei servire in o-

mnibus, ac etiam velle, quando tenebitur, amare perfecte amorem amicitiae, quae omnia sunt in attritu respectu Dei offensa. R. 2. Talis rebellis non esset dignus ex vi talis actus, ut admitteretur ad amicitiam Regis, c. non esset dignus ex vi illius actus tanquam dispositionis, quae postea Rex promississet veniam propter alienationem merita vel intercessionem, verb. grat. alterius Regis, neg. Jam vero Deus promittit, quod posita attritione cum Sacramento vellet dare veniam, non ex vi vel merito attritionis secundum se, sed ex vi attritionis cum Sacramento, cui infinita Christi merita privilegium illud imperpetuum.

Objic. 8. Habitus fidei, & spei non recuperatur a peccatore, nisi praevio actu fidei, & spei: ergo nec habitus charitatis, nisi praevio actu charitatis. Hoc argumentum vocat Palav. validissimum. R. 1. Si argumentum valet: ergo etiam habitus, v. g. temperantiae, & reliquarum virtutum non recuperatur a peccatore, nisi praevio actu temperantiae & reliquarum virtutum, quod aperte falsum est: ergo argumentum illud non est validissimum, sed proflus nullum. R. 2. n. conf. Actus fidei & spei praerequiruntur ante Sacramentum Penitentiae, non quia per Sacramentum recuperari debent isti habitus, sed quia actus illarum virtutum sunt specialiter necessari ad dolorem supernaturalem, ut dictum est l. 2. n. 15. qualiter necessarius non est actus charitatis, sine qua dari possunt actus supernaturales aliarum virtutum.

Objic. 9. Dolor ad Sacramentum requisitus debet esse actus virtutis: sed dolor ex timore non est actus virtutis, quia timor non est virtus, sed tantum numeratur inter dona Spiritus Sancti: ergo. R. n. min. sicut enim fortitudo, pietas, sunt dona Spiritus Sancti, in quantum faciunt prompte sequi inspirationes divinas, in quantum autem faciunt prompte sequi imperium rationis, sic sunt virtutes, ut habet S. Th. 1. 2. q. 68. art. 1. O. ita etiam timor Domini est non tantum donum Spiritus Sancti, secundum dictam. 820. sed etiam virtus potens habere actus efficaces excludentes omnem voluntatem peccandi.

Q. 120. An sententia tenens attritionem sufficere cum Sacramento, sit practica certa? R. S. 1. Negat Le Drou d. 4. c. 4. sed plurimi affirmant, nam Amicus d. 12. n. 12. & Elparza q. 89. art. 8. vocant indubitatum, Arlede tom. 2. p. 2. n. 1. c. 7. 2. 1. dicit videri ita securam, & amplius de ea prudenter dubitant non possunt, nisi per Conc. de Sacram. q. 62. n. 327. vocant satis certam. Prepop. Prado, Salas, Viva hoc anno 1711. Francosier reculus, in q. prodromo. n. 20. moraliter certam. Saar. Less. Rayn. Fernand. Diana, Martinson, Perez. Mendoz. d. 4. q. 2. p. 1. Castr. t. 2. p. 7. n. 1. Dicalt. d. 6. n. 145. Illi n. 22. absolute certam, Card. de Lugo d. 5. n. 137. Spor. Bosco, communem & certam, Filliuc, Oropega, Henricx d. 2. n. 41. Francol. de discipl. pan. l. 2. c. 6. §. 5. certam in praxi. Fr. Lugo. Bonet. Mald. Le Dent utram in praxi. Avera q. 11. §. 4. tutam post. Trid. Gorm. a. n. 448. practice & indubie certam. Eltrix & Cardenas certam & omnino tutam. Leander a SS. Sacram. Paulus de Palatio, Seraphinus a Conceptione vocant certissimam. Bonalp. & Arriaga d. 17. n. 25. dicit videri fidei esse fide de fide, Moyra d. 5. q. 1. n. 2. dicit esse veritatem inter fidei dogmata numerandam, & n. 10. addit hoc certa fide esse tenendum. Stoz. l. 1. p. 2. n. 30. vocat ex fide catholica certam. Medin. Ledesin. Bellarm. Requiel. Fagnan. Abelly. G. Sanch. Paq. & alii cum Moyra n. 1. dicit determinatam in Trid. Paulus de Palatio vocat certissimam, & definitam a Trident. Binsfeldius probatam a Conc. Trid. sententiam. Silvester de Pietas doctrinam Sancto-n. & maxime S. Th. Gabriel a S. Vincentio & Mercurio d. 10. f. 1. communem Catholicorum sensum, Canus & Petrus a S. Joseph communem Ecclesiae sensum. Henric. Rhod. & alii dicunt hoc tempore non posse sine temeritate vel errore negari. Bonalp. d. 5. n. 4. postquam vocavit fere certam certitudine fidei, addit de Roma an. 1654. in Capitulo generali cum approbatione Magistri Palatii inter alias theses summo Pontifici dedicatas defendisse etiam haec, *Constitutionem vero omnem que non sit ex merito charitatis, inutilem esse ad abolitionem sacramentalem, prope haereticum putamus.* Atque id opinionem, quae contritionem perfectam requirit, dicit Amicus non posse sine nota defendere. Saar. Less. Dicalt. Lugo, Sporer alique communissime vocant absolute improbabilem. Viva dicit esse umbratilis probabilis, Caram. in Theol. Fundam. n. 1293. tantum tenetur probabilem. Stoz. n. 24. nullo modo probabilem, Prepop. nequidem tenetur probabilem, Leander apud Dian. p. 11. t. 8. R. 43. plus quam improbabilem. Honor. Fabri eroneam, Vafa, periculosam, Facultas Parisiensis, Sacramenti Penitentiae imminutam, temerariam, & erroneam, Verricelli falsam, temerariam, & erroneam, Cardin. Brancatus de Laurea in 4. tom. 2. d. 14. art. 8. n. 233. dicit sententiam, quae dicit attritionem cum Sacramento non justificare, esse haereticam, & per attritionem in d. 9. art. 3. n. 89. intelligit dolorem vel ex motivo turpitudinis peccati, vel ex timore poenarum, tamen quidquid hic censuratum est, non approbo, verum idem solum relexo, ut consistet, quis a temporibus Trid. fuerit sensus de nostra sententia. Et de hoc possunt plura videri apud Francol. De dolore ad Sacram. Penit. necessario l. 1. c. 7. & l. 2. c. 6. §. 2. item de disciplin. Pan. l. 3. toto.

872 *Q. 120. An sententia tenens attritionem sufficere cum Sacramento, sit practica certa?* R. S. 1. Negat Le Drou d. 4. c. 4. sed plurimi affirmant, nam Amicus d. 12. n. 12. & Elparza q. 89. art. 8. vocant indubitatum, Arlede tom. 2. p. 2. n. 1. c. 7. 2. 1. dicit videri ita securam, & amplius de ea prudenter dubitant non possunt, nisi per Conc. de Sacram. q. 62. n. 327. vocant satis certam. Prepop. Prado, Salas, Viva hoc anno 1711. Francosier reculus, in q. prodromo. n. 20. moraliter certam. Saar. Less. Rayn. Fernand. Diana, Martinson, Perez. Mendoz. d. 4. q. 2. p. 1. Castr. t. 2. p. 7. n. 1. Dicalt. d. 6. n. 145. Illi n. 22. absolute certam, Card. de Lugo d. 5. n. 137. Spor. Bosco, communem & certam, Filliuc, Oropega, Henricx d. 2. n. 41. Francol. de discipl. pan. l. 2. c. 6. §. 5. certam in praxi. Fr. Lugo. Bonet. Mald. Le Dent utram in praxi. Avera q. 11. §. 4. tutam post. Trid. Gorm. a. n. 448. practice & indubie certam. Eltrix & Cardenas certam & omnino tutam. Leander a SS. Sacram. Paulus de Palatio, Seraphinus a Conceptione vocant certissimam. Bonalp. & Arriaga d. 17. n. 25. dicit videri fidei esse fide de fide, Moyra d. 5. q. 1. n. 2. dicit esse veritatem inter fidei dogmata numerandam, & n. 10. addit hoc certa fide esse tenendum. Stoz. l. 1. p. 2. n. 30. vocat ex fide catholica certam. Medin. Ledesin. Bellarm. Requiel. Fagnan. Abelly. G. Sanch. Paq. & alii cum Moyra n. 1. dicit determinatam in Trid. Paulus de Palatio vocat certissimam, & definitam a Trident. Binsfeldius probatam a Conc. Trid. sententiam. Silvester de Pietas doctrinam Sancto-n. & maxime S. Th. Gabriel a S. Vincentio & Mercurio d. 10. f. 1. communem Catholicorum sensum, Canus & Petrus a S. Joseph communem Ecclesiae sensum. Henric. Rhod. & alii dicunt hoc tempore non posse sine temeritate vel errore negari. Bonalp. d. 5. n. 4. postquam vocavit fere certam certitudine fidei, addit de Roma an. 1654. in Capitulo generali cum approbatione Magistri Palatii inter alias theses summo Pontifici dedicatas defendisse etiam haec, *Constitutionem vero omnem que non sit ex merito charitatis, inutilem esse ad abolitionem sacramentalem, prope haereticum putamus.* Atque id opinionem, quae contritionem perfectam requirit, dicit Amicus non posse sine nota defendere. Saar. Less. Dicalt. Lugo, Sporer alique communissime vocant absolute improbabilem. Viva dicit esse umbratilis probabilis, Caram. in Theol. Fundam. n. 1293. tantum tenetur probabilem. Stoz. n. 24. nullo modo probabilem, Prepop. nequidem tenetur probabilem, Leander apud Dian. p. 11. t. 8. R. 43. plus quam improbabilem. Honor. Fabri eroneam, Vafa, periculosam, Facultas Parisiensis, Sacramenti Penitentiae imminutam, temerariam, & erroneam, Verricelli falsam, temerariam, & erroneam, Cardin. Brancatus de Laurea in 4. tom. 2. d. 14. art. 8. n. 233. dicit sententiam, quae dicit attritionem cum Sacramento non justificare, esse haereticam, & per attritionem in d. 9. art. 3. n. 89. intelligit dolorem vel ex motivo turpitudinis peccati, vel ex timore poenarum, tamen quidquid hic censuratum est, non approbo, verum idem solum relexo, ut consistet, quis a temporibus Trid. fuerit sensus de nostra sententia. Et de hoc possunt plura videri apud Francol. De dolore ad Sacram. Penit. necessario l. 1. c. 7. & l. 2. c. 6. §. 2. item de disciplin. Pan. l. 3. toto.

873 *Q. 120. An sententia tenens attritionem sufficere cum Sacramento, sit practica certa?* R. S. 1. Negat Le Drou d. 4. c. 4. sed plurimi affirmant, nam Amicus d. 12. n. 12. & Elparza q. 89. art. 8. vocant indubitatum, Arlede tom. 2. p. 2. n. 1. c. 7. 2. 1. dicit videri ita securam, & amplius de ea prudenter dubitant non possunt, nisi per Conc. de Sacram. q. 62. n. 327. vocant satis certam. Prepop. Prado, Salas, Viva hoc anno 1711. Francosier reculus, in q. prodromo. n. 20. moraliter certam. Saar. Less. Rayn. Fernand. Diana, Martinson, Perez. Mendoz. d. 4. q. 2. p. 1. Castr. t. 2. p. 7. n. 1. Dicalt. d. 6. n. 145. Illi n. 22. absolute certam, Card. de Lugo d. 5. n. 137. Spor. Bosco, communem & certam, Filliuc, Oropega, Henricx d. 2. n. 41. Francol. de discipl. pan. l. 2. c. 6. §. 5. certam in praxi. Fr. Lugo. Bonet. Mald. Le Dent utram in praxi. Avera q. 11. §. 4. tutam post. Trid. Gorm. a. n. 448. practice & indubie certam. Eltrix & Cardenas certam & omnino tutam. Leander a SS. Sacram. Paulus de Palatio, Seraphinus a Conceptione vocant certissimam. Bonalp. & Arriaga d. 17. n. 25. dicit videri fidei esse fide de fide, Moyra d. 5. q. 1. n. 2. dicit esse veritatem inter fidei dogmata numerandam, & n. 10. addit hoc certa fide esse tenendum. Stoz. l. 1. p. 2. n. 30. vocat ex fide catholica certam. Medin. Ledesin. Bellarm. Requiel. Fagnan. Abelly. G. Sanch. Paq. & alii cum Moyra n. 1. dicit determinatam in Trid. Paulus de Palatio vocat certissimam, & definitam a Trident. Binsfeldius probatam a Conc. Trid. sententiam. Silvester de Pietas doctrinam Sancto-n. & maxime S. Th. Gabriel a S. Vincentio & Mercurio d. 10. f. 1. communem Catholicorum sensum, Canus & Petrus a S. Joseph communem Ecclesiae sensum. Henric. Rhod. & alii dicunt hoc tempore non posse sine temeritate vel errore negari. Bonalp. d. 5. n. 4. postquam vocavit fere certam certitudine fidei, addit de Roma an. 1654. in Capitulo generali cum approbatione Magistri Palatii inter alias theses summo Pontifici dedicatas defendisse etiam haec, *Constitutionem vero omnem que non sit ex merito charitatis, inutilem esse ad abolitionem sacramentalem, prope haereticum putamus.* Atque id opinionem, quae contritionem perfectam requirit, dicit Amicus non posse sine nota defendere. Saar. Less. Dicalt. Lugo, Sporer alique communissime vocant absolute improbabilem. Viva dicit esse umbratilis probabilis, Caram. in Theol. Fundam. n. 1293. tantum tenetur probabilem. Stoz. n. 24. nullo modo probabilem, Prepop. nequidem tenetur probabilem, Leander apud Dian. p. 11. t. 8. R. 43. plus quam improbabilem. Honor. Fabri eroneam, Vafa, periculosam, Facultas Parisiensis, Sacramenti Penitentiae imminutam, temerariam, & erroneam, Verricelli falsam, temerariam, & erroneam, Cardin. Brancatus de Laurea in 4. tom. 2. d. 14. art. 8. n. 233. dicit sententiam, quae dicit attritionem cum Sacramento non justificare, esse haereticam, & per attritionem in d. 9. art. 3. n. 89. intelligit dolorem vel ex motivo turpitudinis peccati, vel ex timore poenarum, tamen quidquid hic censuratum est, non approbo, verum idem solum relexo, ut consistet, quis a temporibus Trid. fuerit sensus de nostra sententia. Et de hoc possunt plura videri apud Francol. De dolore ad Sacram. Penit. necessario l. 1. c. 7. & l. 2. c. 6. §. 2. item de disciplin. Pan. l. 3. toto.

874 *Q. 120. An sententia tenens attritionem sufficere cum Sacramento, sit practica certa?* R. S. 1. Negat Le Drou d. 4. c. 4. sed plurimi affirmant, nam Amicus d. 12. n. 12. & Elparza q. 89. art. 8. vocant indubitatum, Arlede tom. 2. p. 2. n. 1. c. 7. 2. 1. dicit videri ita securam, & amplius de ea prudenter dubitant non possunt, nisi per Conc. de Sacram. q. 62. n. 327. vocant satis certam. Prepop. Prado, Salas, Viva hoc anno 1711. Francosier reculus, in q. prodromo. n. 20. moraliter certam. Saar. Less. Rayn. Fernand. Diana, Martinson, Perez. Mendoz. d. 4. q. 2. p. 1. Castr. t. 2. p. 7. n. 1. Dicalt. d. 6. n. 145. Illi n. 22. absolute certam, Card. de Lugo d. 5. n. 137. Spor. Bosco, communem & certam, Filliuc, Oropega, Henricx d. 2. n. 41. Francol. de discipl. pan. l. 2. c. 6. §. 5. certam in praxi. Fr. Lugo. Bonet. Mald. Le Dent utram in praxi. Avera q. 11. §. 4. tutam post. Trid. Gorm. a. n. 448. practice & indubie certam. Eltrix & Cardenas certam & omnino tutam. Leander a SS. Sacram. Paulus de Palatio, Seraphinus a Conceptione vocant certissimam. Bonalp. & Arriaga d. 17. n. 25. dicit videri fidei esse fide de fide, Moyra d. 5. q. 1. n. 2. dicit esse veritatem inter fidei dogmata numerandam, & n. 10. addit hoc certa fide esse tenendum. Stoz. l. 1. p. 2. n. 30. vocat ex fide catholica certam. Medin. Ledesin. Bellarm. Requiel. Fagnan. Abelly. G. Sanch. Paq. & alii cum Moyra n. 1. dicit determinatam in Trid. Paulus de Palatio vocat certissimam, & definitam a Trident. Binsfeldius probatam a Conc. Trid. sententiam. Silvester de Pietas doctrinam Sancto-n. & maxime S. Th. Gabriel a S. Vincentio & Mercurio d. 10. f. 1. communem Catholicorum sensum, Canus & Petrus a S. Joseph communem Ecclesiae sensum. Henric. Rhod. & alii dicunt hoc tempore non posse sine temeritate vel errore negari. Bonalp. d. 5. n. 4. postquam vocavit fere certam certitudine fidei, addit de Roma an. 1654. in Capitulo generali cum approbatione Magistri Palatii inter alias theses summo Pontifici dedicatas defendisse etiam haec, *Constitutionem vero omnem que non sit ex merito charitatis, inutilem esse ad abolitionem sacramentalem, prope haereticum putamus.* Atque id opinionem, quae contritionem perfectam requirit, dicit Amicus non posse sine nota defendere. Saar. Less. Dicalt. Lugo, Sporer alique communissime vocant absolute improbabilem. Viva dicit esse umbratilis probabilis, Caram. in Theol. Fundam. n. 1293. tantum tenetur probabilem. Stoz. n. 24. nullo modo probabilem, Prepop. nequidem tenetur probabilem, Leander apud Dian. p. 11. t. 8. R. 43. plus quam improbabilem. Honor. Fabri eroneam, Vafa, periculosam, Facultas Parisiensis, Sacramenti Penitentiae imminutam, temerariam, & erroneam, Verricelli falsam, temerariam, & erroneam, Cardin. Brancatus de Laurea in 4. tom. 2. d. 14. art. 8. n. 233. dicit sententiam, quae dicit attritionem cum Sacramento non justificare, esse haereticam, & per attritionem in d. 9. art. 3. n. 89. intelligit dolorem vel ex motivo turpitudinis peccati, vel ex timore poenarum, tamen quidquid hic censuratum est, non approbo, verum idem solum relexo, ut consistet, quis a temporibus Trid. fuerit sensus de nostra sententia. Et de hoc possunt plura videri apud Francol. De dolore ad Sacram. Penit. necessario l. 1. c. 7. & l. 2. c. 6. §. 2. item de disciplin. Pan. l. 3. toto.

875 *Q. 120. An sententia tenens attritionem sufficere cum Sacramento, sit practica certa?* R. S. 1. Negat Le Drou d. 4. c. 4. sed plurimi affirmant, nam Amicus d. 12. n. 12. & Elparza q. 89. art. 8. vocant indubitatum, Arlede tom. 2. p. 2. n. 1. c. 7. 2. 1. dicit videri ita securam, & amplius de ea prudenter dubitant non possunt, nisi per Conc. de Sacram. q. 62. n. 327. vocant satis certam. Prepop. Prado, Salas, Viva hoc anno 1711. Francosier reculus, in q. prodromo. n. 20. moraliter certam. Saar. Less. Rayn. Fernand. Diana, Martinson, Perez. Mendoz. d. 4. q. 2. p. 1. Castr. t. 2. p. 7. n. 1. Dicalt. d. 6. n. 145. Illi n. 22. absolute certam, Card. de Lugo d. 5. n. 137. Spor. Bosco, communem & certam, Filliuc, Oropega, Henricx d. 2. n. 41. Francol. de discipl. pan. l. 2. c. 6. §. 5. certam in praxi. Fr. Lugo. Bonet. Mald. Le Dent utram in praxi. Avera q. 11. §. 4. tutam post. Trid. Gorm. a. n. 448. practice & indubie certam. Eltrix & Cardenas certam & omnino tutam. Leander a SS. Sacram. Paulus de Palatio, Seraphinus a Conceptione vocant certissimam. Bonalp. & Arriaga d. 17. n. 25. dicit videri fidei esse fide de fide, Moyra d. 5. q. 1. n. 2. dicit esse veritatem inter fidei dogmata numerandam, & n. 10. addit hoc certa fide esse tenendum. Stoz. l. 1. p. 2. n. 30. vocat ex fide catholica certam. Medin. Ledesin. Bellarm. Requiel. Fagnan. Abelly. G. Sanch. Paq. & alii cum Moyra n. 1. dicit determinatam in Trid. Paulus de Palatio vocat certissimam, & definitam a Trident. Binsfeldius probatam a Conc. Trid. sententiam. Silvester de Pietas doctrinam Sancto-n. & maxime S. Th. Gabriel a S. Vincentio & Mercurio d. 10. f. 1. communem Catholicorum sensum, Canus & Petrus a S. Joseph communem Ecclesiae sensum. Henric. Rhod. & alii dicunt hoc tempore non posse sine temeritate vel errore negari. Bonalp. d. 5. n. 4. postquam vocavit fere certam certitudine fidei, addit de Roma an. 1654. in Capitulo generali cum approbatione Magistri Palatii inter alias theses summo Pontifici dedicatas defendisse etiam haec, *Constitutionem vero omnem que non sit ex merito charitatis, inutilem esse ad abolitionem sacramentalem, prope haereticum putamus.* Atque id opinionem, quae contritionem perfectam requirit, dicit Amicus non posse sine nota defendere. Saar. Less. Dicalt. Lugo, Sporer alique communissime vocant absolute improbabilem. Viva dicit esse umbratilis probabilis, Caram. in Theol. Fundam. n. 1293. tantum tenetur probabilem. Stoz. n. 24. nullo modo probabilem, Prepop. nequidem tenetur probabilem, Leander apud Dian. p. 11. t. 8. R. 43. plus quam improbabilem. Honor. Fabri eroneam, Vafa, periculosam, Facultas Parisiensis, Sacramenti Penitentiae imminutam, temerariam, & erroneam, Verricelli falsam, temerariam, & erroneam, Cardin. Brancatus de Laurea in 4. tom. 2. d. 14. art. 8. n. 233. dicit sententiam, quae dicit attritionem cum Sacramento non justificare, esse haereticam, & per attritionem in d. 9. art. 3. n. 89. intelligit dolorem vel ex motivo turpitudinis peccati, vel ex timore poenarum, tamen quidquid hic censuratum est, non approbo, verum idem solum relexo, ut consistet, quis a temporibus Trid. fuerit sensus de nostra sententia. Et de hoc possunt plura videri apud Francol. De dolore ad Sacram. Penit. necessario l. 1. c. 7. & l. 2. c. 6. §. 2. item de disciplin. Pan. l. 3. toto.

876 *Q. 120. An sententia tenens attritionem sufficere cum Sacramento, sit practica certa?* R. S. 1. Negat Le Drou d. 4. c. 4. sed plurimi affirmant, nam Amicus d. 12. n. 12. & Elparza q. 89. art. 8. vocant indubitatum, Arlede tom. 2. p. 2. n. 1. c. 7. 2. 1. dicit videri ita securam, & amplius de ea prudenter dubitant non possunt, nisi per Conc. de Sacram. q. 62. n. 327. vocant satis certam. Prepop. Prado, Salas, Viva hoc anno 1711. Francosier reculus, in q. prodromo. n. 20. moraliter certam. Saar. Less. Rayn. Fernand. Diana, Martinson, Perez. Mendoz. d. 4. q. 2. p. 1. Castr. t. 2. p. 7. n. 1. Dicalt. d. 6. n. 145. Illi n. 22. absolute certam, Card. de Lugo d. 5. n. 137. Spor. Bosco, communem & certam, Filliuc, Oropega, Henricx d. 2. n. 41. Francol. de discipl. pan. l. 2. c. 6. §. 5. certam in praxi. Fr. Lugo. Bonet. Mald. Le Dent utram in praxi. Avera q. 11. §. 4. tutam post. Trid. Gorm. a. n. 448. practice & indubie certam. Eltrix & Cardenas certam & omnino tutam. Leander a SS. Sacram. Paulus de Palatio, Seraphinus a Conceptione vocant certissimam. Bonalp. & Arriaga d. 17. n. 25. dicit videri fidei esse fide de fide, Moyra d. 5. q. 1. n. 2. dicit esse veritatem inter fidei dogmata numerandam, & n. 10. addit hoc certa fide esse tenendum. Stoz. l. 1. p. 2. n. 30. vocat ex fide catholica certam. Medin. Ledesin. Bellarm. Requiel. Fagnan. Abelly. G. Sanch. Paq. & alii cum Moyra n. 1. dicit determinatam in Trid. Paulus de Palatio vocat certissimam, & definitam a Trident. Binsfeldius probatam a Conc. Trid. sententiam. Silvester de Pietas doctrinam Sancto-n. & maxime S. Th. Gabriel a S. Vincentio & Mercurio d. 10. f. 1. communem Catholicorum sensum, Canus & Petrus a S. Joseph communem Ecclesiae sensum. Henric. Rhod. & alii dicunt hoc tempore non posse sine temeritate vel errore negari. Bonalp. d. 5. n. 4. postquam vocavit fere certam certitudine fidei, addit de Roma an. 1654. in Capitulo generali cum approbatione Magistri Palatii inter alias theses summo Pontifici dedicatas defendisse etiam haec, *Constitutionem vero omnem que non sit ex merito charitatis, inutilem esse ad abolitionem sacramentalem, prope haereticum putamus.* Atque id opinionem, quae contritionem perfectam requirit, dicit Amicus non posse sine nota defendere. Saar. Less. Dicalt. Lugo, Sporer alique communissime vocant absolute improbabilem. Viva dicit esse umbratilis probabilis, Caram. in Theol. Fundam. n. 1293. tantum tenetur probabilem. Stoz. n. 24. nullo modo probabilem, Prepop. nequidem tenetur probabilem, Leander apud Dian. p. 11. t. 8. R. 43. plus quam improbabilem. Honor. Fabri eroneam, Vafa, periculosam, Facultas Parisiensis, Sacramenti Penitentiae imminutam, temerariam, & erroneam, Verricelli falsam, temerariam, & erroneam, Cardin. Brancatus de Laurea in 4. tom. 2. d. 14. art. 8. n. 233. dicit sententiam, quae dicit attritionem cum Sacramento non justificare, esse haereticam, & per attritionem in d. 9. art. 3. n. 89. intelligit dolorem vel ex motivo turpitudinis peccati, vel ex timore poenarum, tamen quidquid hic censuratum est, non approbo, verum idem solum relexo, ut consistet, quis a temporibus Trid. fuerit sensus de nostra sententia. Et de hoc possunt plura videri apud Francol. De dolore ad Sacram. Penit. necessario l. 1. c. 7. & l. 2. c. 6. §. 2. item de disciplin. Pan. l. 3. toto.

877 *Q. 120. An sententia tenens attritionem sufficere cum Sacramento, sit practica certa?* R. S. 1. Negat Le Drou d. 4. c. 4. sed plurimi affirmant, nam Amicus d. 12. n. 12. & Elparza q. 89. art. 8. vocant indubitatum, Arlede tom. 2. p. 2. n. 1. c. 7. 2. 1. dicit videri ita securam, & amplius de ea prudenter dubitant non possunt, nisi per Conc. de Sacram. q. 62. n. 327. vocant satis certam. Prepop. Prado, Salas, Viva hoc anno 1711. Francosier reculus, in q. prodromo. n. 20. moraliter certam. Saar. Less. Rayn. Fernand. Diana, Martinson, Perez. Mendoz. d. 4. q. 2. p. 1. Castr. t. 2. p. 7. n. 1. Dicalt. d. 6. n. 145. Illi n. 22. absolute certam, Card. de Lugo d. 5. n. 137. Spor. Bosco, communem & certam, Filliuc, Oropega, Henricx d. 2. n. 41. Francol. de discipl. pan. l. 2. c. 6. §. 5. certam in praxi. Fr. Lugo. Bonet. Mald. Le Dent utram in praxi. Avera q. 11. §. 4. tutam post. Trid. Gorm. a. n. 448. practice & indubie certam. Eltrix & Cardenas certam & omnino tutam. Leander a SS. Sacram. Paulus de Palatio, Seraphinus a Conceptione vocant certissimam. Bonalp. & Arriaga d. 17. n. 25. dicit videri fidei esse fide de fide, Moyra d. 5. q. 1. n. 2. dicit esse veritatem inter fidei dogmata numerandam, & n. 10. addit hoc certa fide esse tenendum. Stoz. l. 1. p. 2. n. 30. vocat ex fide catholica certam. Medin. Ledesin. Bellarm. Requiel. Fagnan. Abelly. G. Sanch. Paq. & alii cum Moyra n. 1. dicit determinatam in Trid. Paulus de Palatio vocat certissimam, & definitam a Trident. Binsfeldius probatam a Conc. Trid. sententiam. Silvester de Pietas doctrinam Sancto-n. & maxime S. Th. Gabriel a S. Vincentio & Mercurio d. 10. f. 1. communem Catholicorum sensum, Canus & Petrus a S. Joseph communem Ecclesiae sensum. Henric. Rhod. & alii dicunt hoc tempore non posse sine temeritate vel errore negari. Bonalp. d. 5. n. 4. postquam vocavit fere certam certitudine fidei, addit de Roma an. 1654. in Capitulo generali cum approbatione Magistri Palatii inter alias theses summo Pontifici dedicatas defendisse etiam haec, *Constitutionem vero omnem que non sit ex merito charitatis, inutilem esse ad abolitionem sacramentalem, prope haereticum putamus.* Atque id opinionem, quae contritionem perfectam requirit, dicit Amicus non posse sine nota defendere. Saar. Less. Dicalt. Lugo, Sporer alique communissime vocant absolute improbabilem. Viva dicit esse umbratilis probabilis, Caram. in Theol. Fundam. n. 1293. tantum tenetur probabilem. Stoz. n. 24. nullo modo probabilem, Prepop. nequidem tenetur probabilem, Leander apud Dian. p. 11. t. 8. R. 43. plus quam improbabilem. Honor. Fabri eroneam, Vafa, periculosam, Facultas Parisiensis, Sacram

